

слава и ще я изгуби; ще има знание и ще го изгуби, и най-после ще умре въ безчестие. Това значи да мяза човѣкъ на своя прабаща и на своята прамайка. Това значи да се роди човѣкъ, въ когото бушуватъ неговиятъ прабаща и неговата прамайка, т. е. неговиятъ дѣдо и неговата баба.

Сега ние не искаме да обиждаме хората, но казваме, какъ трѣбва да се разбиратъ законитѣ. Вие трѣбва правилно да разбирате законитѣ, ако искате да се освободите отъ наслояванията на стария животъ и да влѣзете въ новия, въ Божествения животъ. Тази е тайната страна на Христовото учение. Като слушате да се говори така, казвате: Ние научихме сжщественото въ живота, нѣма какво повече да ни се говори. Научили сте сжщественото, но умирате. Докато не научите законитѣ на живота, на безсмъртието, вие нищо още не знаете. Истинската наука е наука на безсмъртието. Има наука и на смъртта, отъ която всички хора умиратъ. Ти може да си физикъ, но ще умрешъ; може да си химикъ, но ще умрешъ; може да си философъ, свещеникъ, но въ края на краищата ще умрешъ. Научно, логически мога да ви докажа, че ще умрете: днесъ сте млади, следъ 50 години ще остарѣете; днесъ сте здрави, утре ще се разболѣете и ще умрете. — Защо ще умремъ? — Защото сте родени отъ Адама, който яде отъ дървото за познаване на доброто и злото, а съ това заедно внесе зараза въ кръвта ви. Следователно, докато вървите по закона на наследствеността, по линията на смъртта, сжщата участь ви очаква. Като се говори за смъртъ, за болести, турцитѣ иматъ обичай веднага да запитватъ: Какъвъ е цѣрътъ срещу това? Сега и вие ще запитате, какъвъ е цѣрътъ срещу смъртта? — Цѣрътъ срещу смъртта е да напуснете пжтищата на вашия дѣдо и на вашата баба. Първиятъ опитъ, който човѣкъ трѣбва да направи е да се освободи отъ лъжата и непослушанието и да приеме истината въ себе си.

„И пакъ въ друга сжбота влѣзе въ съборището и поучаваше.“ На какво ги поучавалъ Христосъ? Христосъ училъ хората да не лъжатъ себе си. Като направи нѣкаква погрѣшка, човѣкъ започва веднага да се оправдава, да се залъгва, че това било така или иначе. — Не, дълбоко въ себе си, той трѣбва да съзнае грѣшката си и да си каже, че като човѣкъ, това не му подобава. Човѣкъ трѣбва да съзнае своята погрѣшка, а коя е причината да грѣши, въ дадения случай това не е негова работа. Ама нѣкой му внушилъ да сгрѣши — това не е негова работа. Негова работа е да съ-